

№ 13

5. Juli 1944

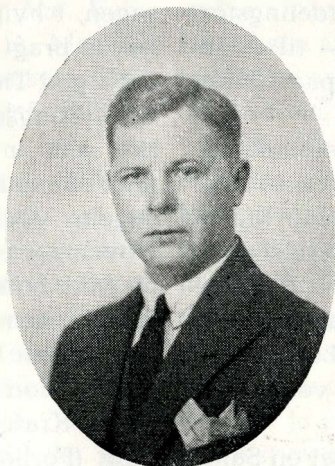
44. Aargang

HOVEDKASSEREREN JUBILERER

Om ca. otte Dage, nemlig Torsdag den 13. Juli, fejrer Foreningens Hovedkasserer, Lokomotivfører *K. Svendsen*, Gedser, 25 Aars Jubilæum, idet han denne Dato i 1919 begyndte sin Lokomotivmandsgerning ved Statsbanerne som Aspirant i Helsingør. Den 1. November Aaret efter blev han Lokomotivfyrbøder i København. Her forblev han i 18 Aar, indtil han i 1938 blev Lokomotivfører i Gedser, hvor han fremdeles er. Jubilaren har saaledes i ren stationeringsmæssig Henseende ført en yderst stabil Tilværelse.

Allerede som 27-aarig ung Mand mødte *K. Svendsen* op som Tillidsmand for sine Kammerater paa vor Organisations højeste kompetente Forsamling. Det var paa Jubilæumskongressen i 1924, og siden har han med en eller to Undtagelser deltaget i alle Kongresser. I 1925 blev Jubilaren Kasserer for Godsbanegaardens Lokomotivfyrbøderafdeling, og fire Aar senere valgtes han som Medlem af Hovedbestyrelsen; samtidig fik han betroet Hvervet som Kredskasserer for Lokomotivfyrbøderne. *K. S.* deltog med Iver og Interesse i Løsningen af de forskellige foreliggende Spørgsmaal, og de, som har lært at sætte Pris paa hans Indsigt og Arbejdsevne, følte sig skuffet, da han i 1937 traadte ud af Hovedbestyrelsen. Da vor tidligere mangeaarige Hovedkasserer i Fjor trak sig tilbage fra det paagældende Hverv, var

det derfor naturligt, at der fra mange Sider var Ønske om paany at sikre Organisationen *K. Svendsens* Arbejdskraft. *Svendsen* blev som bekendt ogsaa valgt med et stort Stemmetal og efter at have overtaget Hovedkassererens Virksomhed har han udfyldt denne paa udmærket Maade for vor Organisation.

Kai Svendsen.

Jubilaren er en yderst alsidig uddannet Lokomotivmand, idet han foruden at have været Lokomotivfyrbøder og nu er Lokomotivfører tillige er uddannet baade som Elektrofører og som Motorfører I, hvortil kommer, at han endvidere har gennemgaaet Lokomotivmesteruddannelse.

Det er dog ikke alene Lokomotivmandsgerningen og Arbejdet i sine Fagfællers Interesse, som har beskæftiget vor kære Jubilar. Hans Interesse for Samfundsproblemerne i det hele taget medførte, at han i 1935 blev Medlem af Socialdemokratisk Vælgerforenings Bestyrelse i den københavnske Kreds, hvor han havde sin Bopæl. Dette Hverv beholdt han, til han i 1939 flyttede til Gedser. Ogsaa i sidstnævnte By blev man hurtigt klar over, at hér var en Mand, hvis Evner man burde gøre Brug af. Ved Kommunalbestyrelsesvalgene i Fjor blev *K. Svendsen* som Følge deraf valgt ind i Sogneraadet, hvor man har betroet ham forskellige Opgaver, af hvilke vi blot skal nævne, at han er valgt til Kommunalrevisor samt til Medlem af bl. a. Sundheds-

kommissionen, Skolekommissionen og det sociale Udvalg.

Jubilaren har saaledes nok at tage Vare paa, og naar han baade skal passe Tillidshverv her i København og paa sit Hjemsted samt tillige udføre Lokomotivtjeneste, er det let at forstaa, at det ikke forundes ham at tilbringe mange Aftener i sit Hjem, men han er stadig med Liv og Lyst gaaet ind i Arbejdet for sine Standsfæller.

Vi siger dig Tak for dit Arbejde i de danske Lokomotivmænds Interesse og Tak for godt Samarbejde og Kammeratskab gennem mange Aar. Og idet vi ønsker dig hjertelig til Lykke med Jubilæet, udtaler vi Haabet om, at du fremdeles vil vie Dansk Lokomotivmands Forening din Arbejdskraft.

FORMANDSMØDE

Ifølge Henstilling fra 1941's Kongres og direkte Beslutning paa Kongressen i 1943 skal Hovedbestyrelsen i de Aar, hvor der ikke afholdes Kongres, sammenkalde Afdelingsformændene — eller Stedfortrædere — til et Instruktions- og Orienteringsmøde paa Feriehjemmet.

Under Ledelse af Hovedbestyrelsesmedlem, Lokomotivfører S. Suneson afholdtes dette Aars Tillidsmandsmøde Onsdag den 24. Maj. Mødet bestod af 58 Deltagere: Hovedbestyrelsen og 1 Repræsentant for hver Afdeling samt Formanden for Landsoplysningsudvalget. Samtlige Afdelinger med Undtagelse af Herning Lokomotivfyrbødere, som havde meldt Forfald, var repræsenteret.

Efter at Forsamlingen havde sunget en Sang, aabnede Organisationens Formand, Soph. Jensen, Mødet med en kort Velkomsttale. Han betonedede, at Tanken med disse Møder er at orientere Afdelingernes Tillidsmænd i de større, betydningsfuldere Spørgsmaal, hvorimod smaa og lokale Forhold maa lades ude af Betragtning.

A. E. Martinsen, Kb., og C. A. Jespersen, Ab., henstillede, at Hovedkassen betalte Afløsningsudgifter og Godtgørelse for Emolumenttab til Mødedeltagerne; sidstnævnte fandt Organisationen saa vel funderet i økonomisk Henseende, at der ikke var særlig Grund til at spare paa Pengene. Formanden afviste dette. Udbetaling af de nævnte Godtgørelser vilde for det første

være i Strid med det Forslag, som ligger til Grund for Afholdelsen af Formandsmøder; dertil kommer, at Formandsmøderne ikke har nogen besluttende Myndighed og da slet ikke af økonomisk Karakter.

Ordstyreren oplæste et fra nogle Fh.Lokførere modtaget Brev, i hvilket disse gjorde Indsigelse mod V. Heftholms Tilstedeværelse paa Formandsmødet som Repræsentant for Fh.Lokførerafd., idet man i Fh. havde foranstaltet Afstemning om en ny Afdelingsformand. Formanden knyttede nogle forklarende Oplysninger hertil. Den paagældende Aktion var iværksat uden om Afdelingsbestyrelsen, der under Hensyn til de fra en vis Side fremkomne Ønsker om en ekstraordinær Afdelingsgeneralforsamling har indkaldt til en saadan, der vil finde Sted den 26. Maj. Heftholm er saaledes fremdeles Afdelingsformand i Fh., og der er ingen berettiget Anledning til, at han ikke skulde kunne deltage i Mødet her.

Formanden gik derefter over til en udførligere Omtale af forskellige af de siden Kongressen behandlede Sager. Han indledede med Lønsagen, i hvilken Begivenhederne i August f. A. havde bragt en kortvarig Standsning. Dog blev der i god Tid fremsat Krav om en Forhøjelse af Reguleringstillæget allerede i Efteraaret; et Ønske som imidlertid var uigennemførligt, idet man i Finansministeriet følte sig bunden af Rigsdagens Vedtagelse. Der opnaaedes dog fra 1. November en Forbedring af de særlige Ydelser, og ved Foraarsforhandlingerne i indeværende Aar gennemførtes Forhøjelse af Reguleringstillæget samt flere andre Forbedringer, bl. a. paa Aspirantlønningerne, visse Dele med tilbagevirkende Kraft fra 1. November f. A. og en enkelt Ting (Forhøjelsen af Funktionsvederlaget) fra 1. April 1942. Videre omtalte Formanden Udvidelsen af Fridagsantallet med et til de skæve Helligdage svarende Antal, Ferieførlængelsen for dem, der hidtil kun har haft 14 Dages Ferie, Bestræbelserne for Forbedringer paa Normeringsloven saavel for Lokomotivfyrbødere som Lokomotivførere, nemlig i Form af Udvidelse af Lokomotivførerantallet henholdsvis Oprykning af en Del Lokomotivførere, og Arbejdet for at sikre Lokomotivmesterpladserne til Lokomotivpersonalet. Formanden kom derefter ind paa en Omtale af Uniformsspørgsmaalet, Udstyrelsen af vore Vaskerum, Udvidelse af Opholdsbygninger, Opførelse af Lejeboliger for Loko-

motivmænd, Beskyttelsesforanstaltninger af Hensyn til Luftangreb og Kravet om Risikotillæg, der fra vor Side er rejst overfor C. O. Sluttelig omtaltes det af Kongressen vedtagne Forslag om Indmeldelse i D. s. F., hvor der ved Urafstemningen ikke opnaaedes det forventede Resultat; det var de unge — Lokomotivfyrbøderne — som svigtede til Trods for, at det var derfra Spørgsmaalet var rejst. Hovedbestyrelsen har taget Afstemningsresultatet til Efterretning, men det har vist sig, at der er andre, som ikke har gjort dette, idet man fra en vis Side til Afdelingerne har udsendt Afskrifter af en mellem en Lokomotivfører og Hovedbestyrelsen ført Korrespondance vedr. dette Spørgsmaal. Sligt har vi ikke Brug for, og det har da ogsaa vist sig, at den paagældende ingen Sangbund har fundet ude i Afdelingerne. Det gælder til enhver Tid om at holde Sammenholdets Fane højt og særligt under de nuværende vanskelige Forhold.

14 Repræsentanter havde Ordet i Anledning af det fremførte: S. K. Th. Nielsen, Fa., M. Henriksen, Gb., O. M. Sørensen, Kø., J. C. Hjorthøj, Ar., C. Schmidt, Ng., K. V. M. Jensen, Næ., E. E. Sørensen, Gb., C. A. Jespersen, Ab., A. Martinsen, Kb., E. Meng, Kk., E. N. R. Johansen, Tdr., V. Heftholm, Fh., Vald. Jensen, Rd. og L. E. Larsen, Fh.

M. Henriksen, Gb., gjorde gældende, at Hovedbestyrelsen selv har nogen Skyld i, at en bestemt Lokomotivfører har udsendt nogle Skrivelser til Afdelingerne. Man burde have givet vedkommende Adgang til en Redegørelse i Bladet. Paa Gb. havde man dog ikke fremlagt det af vedkommende sidst udsendte, idet man ikke delte de heri nedlagte Betragtninger. Taleren kritiserede iøvrigt, at en af ham til Bladet indsendt Artikel var blevet beskaaret og forvansket.

Hjorthøj oplæste og motiverede en af Ar.-Lokf. Afd. vedtagen Resolution gaaende ud paa Forbedring af Lokomotivførerlønnen, Nedsættelse af Uniformernes Brugsterminer, Forhøjelse af Godtgørelse for Afsavn af Kittel, Udbetaling af et Risikotillæg, Forbedringer m. H. t. Erstatning for manglende Helligdagsfriheder, kontant Betaling og af dobbelt Størrelse for manglende særlige Helligdage, Forlængelse af Forberedelses- og Afslutningstiderne om Natten samt Ophævelse af Motorførerstillingerne. I Ar. har man taget fuldstændig Afstand fra det af

P. C. C. udsendte, og dette vil blive ham meddelt. Var dog enig i, at Artikler, som indsendes til Bladet, enten bør optages ubeskaaret eller nægtes Optagelse; vi bør tænke paa at vælge en særlig Redaktør.

E. Meng, E. Martinsen og C. A. Jespersen mente, det var en Fejl, at man i sin Tid ophævede Kredsene indenfor vor Organisation, naar Skridtet ikke var gjort fuldt ud ved samtidig Ophævelse af de særlige kategorivis ordnede Afdelinger; de fandt, at Tanken om Kredsenes Genoprettelse burde overvejes. Jespersen udtalte, at der siden Kongressen var gennemført mange Ting, som havde været til Gavn for os. Han var imod et Risikotillæg og ønskede udleveret Lygter til det Personale, som ved Tiltrædelse eller Fratrædelse af Tjeneste om Natten skal færdes paa de af bevæbnet Mandskab bevogtede Stationspladser. Martinsen vilde tro, at hvis den af P. C. C. i Efteraaret 1943 indsendte Artikel var blevet optaget, vilde der næppe være fremkommen Uro.

O. M. Sørensen og K. V. M. Jensen var ikke tilfreds med den ang. de særlige Helligdage trufne Ordning. Den førstnævnte var enig med Henriksen ang. de af en Lokomotivfører udsendte Skrivelser, som Taleren heller ikke selv kunde give sin Tilslutning.

S. K. Th. Nielsen og C. Schmidt udtalte sig ang. den nye Ferieordning, den sidstnævnte ankede over den daarlige Uddannelse af de kørende Ekstrahaandværkere, der burde ydes Vederlag for Uddannelsen af disse. Ligeledes burde der antages nogle flere Aspiranter. Han kunde ikke forstaa, at der kunde rettes Kritik mod H. B. i Anledning af Forslaget angaaende D. s. F.; det var jo en Kongres, som havde paalagt Hovedbestyrelsen at søge dette Spørgsmaal løst, og paa den følgende Kongres var der fremkommet Kritik, fordi Sagen ikke var færdigbehandlet.

E. E. Sørensen var enig i, at der burde gøres noget for at faa et Risikotillæg, at Forberedelses- og Afslutningstiderne bør forhøjes under de nuværende Forhold, at vi bør have nogle flere Aspiranter, og at indsendte Artikler til Bladet ikke burde beskæres saa meget.

E. N. R. Johansen kritiserede, at indsendte Regninger over Udkommando først anvises efter lang Tids Forløb, det er uheldigt, at Personalet i saa lang Tid skal staa i Forskud for de dem ved Udstationeringen paaførte Udgifter.

V. Heftholm, L. E. Larsen og C. A. Jespersen talte om Forholdene i Fh.

Redaktør E. Kuhn svarede ang. Behandlingen af det til Bladet indsendte Stof. Redaktionen maatte til enhver Tid forbeholde sig Ret til at kunne beskære Artikler. Han protesterede bestemt mod, at nogen Artikel under de nuværende Redaktørers Funktionsperiode var blevet forvansket. Redegjorde iøvrigt for Aarsagen til, at det lille Indlæg fra P. C. C. ikke var blevet optaget.

Formanden svarede derefter paa det fremkomne. Hovedbestyrelsen vil sikkert kunne give Tilslutning til det meste af, hvad man fra Ar.-Lokførerafdeling har fremført, men om det er gennemførligt, er et helt andet Spørgsmaal. Han paapegede i denne Forbindelse, at Spørgsmaalet om Forlængelse af Forberedelses- og Afslutningstiderne jo har været fremsat af Organisationen og resulterede i en betydelig Forbedring af Belysningsforholdene i Remiserne. Ligeledes har Spørgsmaalet om Honorar for Uddannelse af de kørende Haandværkere flere Gange været rejst, men forgæves. Lokomotivfyrbødermanglen ligger ikke i, at man for Tiden ikke antager det normale aarlige Antal Aspiranter; Oprindelsen maa søges i Standsningen af Aspiranttilgangen som Følge af Krigsudbruddet i 1939—40 og de dermed gennemførte betydelige Trafikindskrænkninger.

Det vilde være yderst uklogt at genoprette Kategorikredsene; Organisationsarbejdet virkede alt for tungt den Gang, vi havde dem. Fra Hovedbestyrelsens Side fandt vi det i sin Tid formaalstjenligt kun at have een Afdeling i hver By omfattende alle Kategorier dér, men Kongressen gik mod dette og krævede opretholdt en særlig Afdeling for hver Kategori.

Næstformand Johs. Hansen gav Formandsmødet forskellige Oplysninger om Staalhjelmenes Anbringelse paa Lokomotiverne; de skal fortrinsvis være i Tøjskabene. Han oplyste desuden, at der snart igen kommer elektriske Haandlygter paa Lokomotiverne og henstillede, at de behandles varsomt.

Sluttelig gav Formanden en Redegørelse over de af Centralorganisation I til Lønningskommissionen fremsendte Forslag til Ændringer i Tjenestemandsløvens 1. og 3. Del, ligesom Mødedeltagerne blev gjort bekendt med, hvad der fra vor Organisations Side vil blive tilskrevet Kommissionen med Hensyn til Lokomotiv-

personalets Indplacering i Lønklasserne. 3 Talere, nemlig C. Schmidt, Ng., E. E. Sørensen, Gb., og J. C. Hjorthøj, Ar., havde Ordet hertil. De tiltraadte alle det foreslaaede.

Med Afsyngelse af en Sang sluttede Formandsmødets egentlige Forhandlinger. Om Aftenen holdt Maskiningeniør Voldmester et interessant og belærende Foredrag om Ombygningen af P-Maskinen, i Tilslutning hertil vist en Film af Bygningen af PR-Maskinen og dens Prøveture.

Da Deltagerne næste Morgen forlod Feriehjemmet, var alle enige om at have tilbragt en udbytterig Dag i kammeratligt Samvær.

LOKOMOTIVMESTER- ASPIRANTERNE

Igennem mange Aar har det adskillige Gange formet sig saadan, at en Lokomotivfyrbøder, der var Lokomotivmesteraspirant, er blevet forfremmet til Lokomotivfører og som saadan er blevet stationeret paa et andet Depot, mange Gange paa et Sted, hvor hans Uddannelse til Lokomotivmester overhovedet ikke har kunnet udnyttes for slet ikke at tale om, at hvis han ikke var helt færdiguddannet, at Uddannelsen da gik i Staa, hvis Forflyttelsen blev foretaget, og dette var selvsagt meget uheldigt. Resultatet blev da ogsaa i Almindelighed, at han i sidste Tilfælde blev holdt tilbage paa sit oprindelige Hjemsted for at gøre Uddannelsen færdig; men der findes ogsaa andre Tilfælde, hvor Uddannelsen har været færdig, men at man paa hans gamle Depot ganske simpelt ikke har kunnet undvære ham og derfor ogsaa har holdt ham tilbage.

Hvis nu dette ikke gik ud over nogen anden, vilde der ikke være nogen særlig Grund til at opholde sig ved det, men Forholdet var nemlig altid det, at Lokomotivmesteraspirantens Placering paa det fremmede Depot var foranlediget ved, at en anden og ældre Kollega fra dette Depot var forflyttet derfra, ja ofte forflyttet netop til det Depot, hvor Lokomotivmesteraspiranten blev holdt tilbage enten af den ene eller den anden Grund, men denne ældre Kollega kunde bare ingen Vegne komme, fordi hans Afløser ganske simpelt udeblev.

Det er klart, at dette skulde give Anledning til megen Bitterhed hos den Mand, der var forflyttet; thi han maatte i Virkeligheden tage baade de Ubehageligheder og de Udgifter, der tilkom Lokomotivmesteraspiranten ved hans Forfremmelse til Lokomotivfører, og der har været ikke saa faa Tilfælde, hvor Organisationens har maattet være med til at udjævne Forholdet.

Det er længe siden, at 2. Distrikt rettede Henvendelse til Generaldirektoratet med Forslag om, at Lokomotivmesteraspiranterne ved Forfremmelse til Lokomotivfører skulde have Lov til at forblive paa deres hidtidige Depot, og denne Henvendelse

gav Anledning til en Forhandling med Organisationen. Vi kunde absolut ikke tiltræde en saadan Ordning; thi det vilde betyde, at adskillige Forflyttelser til nogle af Landets mest eftertragtede Depoter vilde blive udskudt i maaske flere Aar, alene fordi de yngre Kolleger med den særlige Uddannelse til Lokomotivmester havde besat de ledige Pladser.

Mod vor Protest vilde Generaldirektoratet ikke følge 2. Distrikts Forslag, men Skævheden og Ubehagelighederne blev stadig ved at bestaa for Forflytternes Vedkommende, og det er naturligt, at Spørgsmaalet maatte have en eller anden Udløsning.

Dette vil nu ogsaa ske, idet der er truffet en Ordning, der gaar ud paa, at der udover det normale Normativ for Lokomotivførere oprettes et „Reservenormativ“, der udelukkende skal dække eventuelle Forfremmelser af Lokomotivmesteraspiranter til Lokomotivførere i de Tilfælde, Distrikterne ønsker at beholde dem paa deres hidtidige Tjenestested.

Vi hilser denne Ordning med Tilfredshed, idet der nu kan udnævnes „rigtige“ Lokomotivførere for den Afgang, der finder Sted, og Forflytterne kan blive fuldtud effektive, og vi henstiller til begge Distrikterne, at de gør alt muligt for, at de Forflyttere, der finder Sted, bliver effektueret snarest muligt; herved vil megen Bitterhed kunne undgaaes.

Ordningen skulde af bevillingsmæssige Hensyn først træde i Kraft fra 1. April 1945, men idet vi takker Generaldirektoratet, fordi det har stillet sig saa forstaaende med Hensyn til Løsningen af dette Spørgsmaal, henstiller vi, at man allerede paa nuværende Tidspunkt forsøger at bringe Sagen ud af Verden.

DANSK JERNBANEFORBUND

afholdt sin 33. ordinære Kongres i Dagene 20.—22. Juni 1944 i Haandværkerforeningen i København.

Det blev en smuk og stilfuld Kongres, der indledtes med Musik og Sang af det københavnske Jernbaneorkester og Sangforening. Mødelokalet var smukt pyntet med Faner og Blomster.

Til Stede paa Kongressen var 146 Delegerede foruden Hovedbestyrelsen og Gæsterne.

Forretningsfører *Thorvald Petersen* bød Velkommen og udtalte Ønsket om, at Krigen snart maatte ophøre, saaledes at vi igen kunde vende tilbage til normale Arbejdsforhold. Betonede, at Tjenestemændene under Krigen havde været sat paa en haard Prøve, men alle maatte erkende, at Prøven var bestaaet. Desværre havde Døden gjort sin rige Høst paa Arbejdspladserne, takket være det forcerede Arbejde, Mørklægning o. m. a. Tjenestemændenes Økonomi havde været paa Bristepunktet, og det maatte beklages, at det varede saa længe, inden Myndighederne viste nogen Forstaaelse over for Tjenestemændenes økonomiske Vilkaar; thi det tabte derved adskilligt i Værdi. Maatte dog erkende, at der i den senere Tid var gennemført ad-

skillige Goder. Udtalte Haabet om, at Kongressen ligesom sine Forgængere maatte faa et værdigt Forløb.

Mindedes i smukke Ord de siden sidste Kongres afdøde Medlemmer og dvælede særligt ved de 20 Medlemmer, der havde mistet Livet under Udførelsen af deres Tjeneste, og udtalte et „Æret være deres Minde“. Der var i Dagens Anledning nedlagt en Krans i Mindelunden i Fredericia.

Efter at Forretningsordenen var godkendt, og Kongressens Tillidsmænd var valgt, aflagde Forretningsføreren en udførlig Beretning om det Arbejde, der var udført i Kongresperioden. Han dvælede særligt ved de Forhandlinger, der var ført angaaende de økonomiske Forhold, og som endelig havde ført til, at vore særlige Tillæg nu var bragt op til den Højde, som Loven hjemlede Ret til. Omtalte det særlige Tillæg til Generatorbiler, Normeringslovene og ikke mindst den udvidede Uddannelse, som var gennemført for forskellige Kategoriers Vedkommende.

Under Diskussionen om Beretningen lød der mange anerkendende Ord om det gode Arbejde, der var udført. Der blev forelagt en Resolution, som sammen med Beretningen blev enstemmigt godkendt. Resolutionen havde følgende Ordlyd:

„Idet Kongressen godkender Virksomheden i den forløbne Periode, udtaler den sin Anerkendelse af Arbejdet vedrørende Reguleringstillæggets å Jourføring, Forøgelsen af Fridagens Antal og Feriens Forlængelse.

Det maa dog stærkt understreges, at Organisationernes Krav om en Forhøjelse af Reallønnen burde have været imødekommet, medens der endnu var Mulighed for at erhverve de mere holdbare Varekvaliteter til Hjemmenes og Familiernes Forsyning.

For at bøde paa denne uheldige Lønpolitik, som blev gennemtvunget de fire første Krigsaar, er det en bydende Nødvendighed, at Myndighederne fører den skarpeste Kontrol med Prisbevægelserne, saaledes som det er krævet af De samvirkende Fagforbund, og ved Udregningen af Udgiftstal og Pristal ogsaa tager behørigt Hensyn til den faktiske Udgiftstigning, som er en Følge af Kvalitetsforringelserne, der føleligst rammer den Del af Befolkningen, som paa Grund af Reallønnens Sænkning har været ude af Stand til paa noget Omraade at skaffe sig Beredskabslager.

Kongressen paalægger Hovedbestyrelsen i den kommende Tid at føre nøje Indseende med, at Lønniveauet ikke yderligere forskubbes i ugunstig Retning, og tilsiger Ledelsen sin fulde Støtte i dens Bestræbelser for at værne Tjenestemændenes Hjem mod yderligere økonomisk Tilsidesættelse.

I Forventning om, at Myndighederne vil forstaa, at Tjenestemændene har Krav paa en hæderlig økonomisk Placering, udtaler Kongressen den sikre Forvisning om, at Forbundets Medlemmer som hidtil vil betragte det som en Ære og Pligt at tjene det danske Samfund, saaledes at dets livsvigtige Funktioner i videst mulig Omfang kan opretholdes ogsaa under det storpolitiske Opgørs sidste og vanskeligste Periode.

Vedrørende Trafiksituationen efter Krigen skal Kongressen, der repræsenterer ca. 9000 Statsbanetjenestemænd, fremholde Nødvendigheden af, at der snarest muligt træffes Foranstaltninger til Etablering af et or-

ganiseret Samarbejde mellem de forskellige Trafikmidler.

Der vil utvivlsomt efter Fredstilstandens Genoprettelse ske en væsentlig Ændring i den nuværende Trafikfordeling ogsaa i vort Land, idet det maa antages, at Bilerne paany vil paaføre Banerne en meget stærk Konkurrence, hvortil kommer, at den civile Trafikflyvning efter al Sandsynlighed hurtig vil gøre sig gældende.

For at undgaa, at Landets Trafikvæsen skal komme ud i en for offentlig Drift ganske uholdbar Situation, som den vi oplevede i Aarene før 1939 — maaske endog i forstærket Grad, er det nødvendigt, at der tilvejebringes en samlet Trafikplan, hvorved de forskellige Hoved-Trafikmidler tildeles de Opgaver, der ligger naturligt for hvert enkelt, og som er bedst afpasset efter en god Samfundsøkonomi.

Det er Kongressens Haab, at en samlet Trafikplan maa blive forberedt saa betids, at den efter de lovgivende Myndigheders nærmere Bestemmelse kan iværksættes med kort Varsel efter Krigstilstandens Ophør."

Sekretær Chr. Vejre motiverede sidste Del af Resolutionen gennem en interessant Redegørelse for hele Trafikproblemet herhjemme efter Krigen.

Hovedkasserer *Thorup* forelagde Regnskaberne, der godkendtes enstemmigt. Derefter fastsattes de Lønninger, der skal være gældende for den kommende Kongressperiode.

Til Forretningsfører genvalgtes Th. Petersen med Akklamation.

Man behandlede derefter en Række Forslag, bl. a. et Forslag om Ansættelse af en 3. Sekretær, der i Løbet af nogen Tid skulde være Sekretær Chr. Vejres Afløser. Forslaget vedtoges, og man valgte Overportør *J. F. K. Jensen*, Aarhus, til Pladsen.

Et Forslag om at udnævne Sekretær Chr. Vejre og Banearbejder Th. Frederiksen, Herning, til Æresmedlemmer vedtoges med Akklamation. Der faldt mange smukke Ord om den Indsats, begge de paa-gældende havde gjort i Organisationens Tjeneste.

Efter 2½ Dags Forhandlinger kunde Forretningsføreren slutte Kongressen af, en Kongres, der havde faaet et smukt Forløb ved den rolige og saglige Maade, Sagerne var behandlet paa, og hvor det gik gennem alle de Delegerede, at de meget vel forstod Tidens Alvor og var klar over, at skulde det lykkes at føre Medlemmerne igennem den Tid, der laa foran, kunde det kun ske gennem et ubrydeligt Sammenhold om Organisationen.

Vor Organisation var repræsenteret ved Formanden.

FRA MEDLEMSKREDSEN

Organisationsbetragtninger.

Ved det for nylig afholdte Formandsmøde kom undertegnede i Samtale med flere Kolleger om forskelligt i vort Organisationsapparat. Dette foranlediger mig til at fremkomme med nogle Betragtninger desangaaende her i Bladet.

Paa den i November 1935 afholdte ekstraordinære Kongres blev det i mange Aar prøvede Kreds-

system ophævet. Dermed forlod Lokomotivmændene en Organisationsform, som de gennem 25 Aar havde benyttet til Varetagelse af de kategorimæssige saavel som Fælles-Spørgsmaal, der rørte sig indenfor D. L. F.s Afdelinger og Kredse.

Under Kredssystemet havde Afdelingerne visse Fordele i Behandling af deres specielle Sager; dette tror jeg ikke vil blive bestridt af nogen, som er kendt med og har været under D. L. F. under begge Former. I Kredsene kunde den enkelte stærkere fremsætte sine personlige Anskuelser. At disse Kræfter under den nuværende Inddeling er hemmet i nogen Grad, maa afgjort erkendes. Kredssystemet skabte ligeledes i Hovedbestyrelsen en kraftigere Indsats i enkelte Spørgsmaal, men dog ikke saaledes, at jeg af den Grund kan anbefale Genindførelse af dette System, idet en saadan Indsats altid maa ses ud fra et tilsyneladende Standpunkt og som ikke altid fik Udløsning i Fælles-Beslutningen (Hovedbestyrelsesmøderne). Den Udtalelse, man ofte møder er, at under Kredsenes Bestaaen kunde man meget bedre give Udtryk for ens Følelser om det, der knirker i vort Foreningsliv.

Jeg mener ikke med de anførte Fordele i det tidligere Kredssystem, at en Tilbagevenden dertil er nyttig eller formaalstjenlig. Dog tror jeg, at Spørgsmaalet om en friere Udtalelse kan løses ved, at de 3 Kategorier forud for Kongressen hver for sig mødes med Formanden og deres Kategori-repræsentanter i Hovedbestyrelsen. Her kunde en almindelig Drøftelse af indre Anliggender bringes til Udløsning. Jeg har den Opfattelse, at det især er paa dette Omraade Forholdet trykker Medlemmet i Forbindelse med Hovedbestyrelsen. Den enkelte kan paa Kongressen føle sig hemmet i at fremsætte sine personlige Anskuelser om specielle Ting og især under et samlet Forum. Ser man rent menneskeligt paa Tingene i denne Forbindelse samt manges Ønske om at misforstaa en Ting, der ikke direkte berører dem, saa kan det være et naturligt Udslag heraf, at den enkelte ikke altid føler eller finder det rette Udbytte af Kongressen.

Ser vi paa Kredsenes Ophævelse, er det indlysende for alle, at ved den nye Form fik Hovedbestyrelsen mere Ro i Behandling af Sager ude fra, idet Organisationens Arbejdsmetode ved Kredsenes Ophævelse gennemgik en Centralisering af Hovedbestyrelsens Arbejde, fordi alle Sager nu kom til at gennemgaa en fælles organisationsmæssig Behandling. Derimod fortsatte Tingenes Tilstand deres gamle Liv i Afdelingerne, altsaa stik modsat Hovedbestyrelsens Behandling af de foreliggende Spørgsmaal. At denne Form før eller senere maatte komme til at skabe Forviklinger kunde man forudse allerede ved Kredsenes Ophævelse. Nu efter 9 Aars Forløb viser det sig, at disse Svagheder er indtruffet, saa en Ændring i vort Organisationsapparat absolut er nødvendig.

Disse Mangler eller Hemninger i Afdelings-Systemet er Hovedbestyrelsen fri for i Afgørelsen af forefaldende Uoverensstemmelser, idet Sagerne diskuteres og afgøres under et fælles Forum samt un-

der Iagttagelse af det centrale i D. L. F.s Liv: Sikring af vor Slutstilling, Lokomotivførerstillingen.

Disse Forhold i vort Organisationsapparat maa nu rettes. Om dette skal ske ved Kredsenes Genindførelse eller ved, at Afdelingerne bliver sammenlagt, saa der kun bliver een Afdeling paa hvert Depot, maa Diskussionen i Afdelingerne eventuelt her i Bladet afgøre inden Kongressen 1945.

Aalborg, den 6. Juni 1944.

C. A. Jespersen.

Andet Steds i Bladet har vi omtalt, at Organisationens Formand paa Formandsmødet betegnede de tidligere Kategorikredse som et Omsvøbsdepartement, hvis Genindførelse maatte fraraades. Jespersens Indlæg indeholder i Virkeligheden en Understregning heraf, idet han fremhæver den Fordel, Kredsenes Ophævelse medførte i Hovedbestyrelsens Behandling af de foreliggende Sager.

Red.

Lokomotivførerne og Normeringsloven.

Forfatteren Herman Bang beskrev for mange Aar siden en Tur paa Lokomotivet med Natekspressen. Den paagældende Artikel konkluderede i, at det var et Helvede at være Lokomotivfører. Hvad mon Herman Bang, hvis han havde levet, vilde have sagt i Dag med den Udvikling Lokomotiverne og Tempet er gennemgaaet efter den Tid.

En Lokomotivfører har ingen automatiske Sikkerhedsforanstaltninger at støtte sig til. Der har Verden over, ogsaa herhjemme, været Forsøg i Gang med forskellige Opfindelser paa dette Omraade. Disse, der skulde gribe ind i det afgørende Øjeblik, dersom Lokomotivføreren svigtede, har været anbragt dels paa Lokomotivet og dels paa Banelegemet i Kontakt med Hovedsignalet. — Men man fjernede disse Automater. Man turde klogeligt ikke give sig det nye i Vold og stole paa dette, dertil var Risikoen for uhyre stor. Man resolve-rede, at Lokomotivføreren paa Maskinen var Nr. 1 som den sikre Mand indenfor Sikkerhedstjenesten. Derfor staar Lokomotivføreren Døgnet rundt stolende paa sig selv, med Ansvar for Mennesker og Millionværdier.

En Lokomotivfører indtager egentlig en Dobbeltstilling, idet han ikke alene har Ansvaret for Togets sikre Fremførelse, men han skal tillige være Maskinmester, idet han har Ansvar for det ca. 14 Hundrede HK. Lokomotiv. Under Farten fremefter skal han foruden Udkgiget tillige vogte Maskinens Behandling og de dermed følgende Konsekvenser. Udviklingen har tillige medført, at Trykluftbremsen, som nu til dels er indført overalt og betjenes fra Lokomotivet, har stillet forøgede Krav til Lokomotivpersonalet og strammere Eksaminationsbetingelser.

Naar højeste Løn som Lokomotivfører er naaet, og der skal gøres Facit, viser det sig, at han lønmæssigt set staar der, hvor han begyndte som Haandværker. Sagt med de rigtige Ord: En Lokomo-

tivfører, som Dag og Nat inklusive Søn- og Helligdagstjeneste staar i Spidsen for D. S. B.s mægtige Træn, har i Grundløn og med samtlige Alderstillæg 3780 Kr., hvortil dog naturligvis kommer det til enhver Tid gældende Reguleringstillæg.

Indenfor den historiske Lønskala er Lokomotivførerne gennem Aarene gledet nedad trods det, at Udviklingen blev mere og mere krævende. Paa de aarlige Normeringslove behandles bl. a. Tjenestemandslønningerne specielt under Henvisning til evetuel Oprykning og Forfremmelser under særlig Begrundelse af teknisk eller tjenestemandsmæssig Udvikling. Paa den tekniske Konto saa man i Aar det virkelig fortjente og glædelige Tilfælde for Vognmestrenes Vedkommende, at disse rykkede op i 7. Lønklasse med Begrundelse: Trykluftbremsens Indførelse i Vognparken. Men samtidig undlod man paa Henstilling fra vor Organisation at paabegynde en Oprykning af Lokomotivførerne med begrundet Henvisning til større Maskiners Udvikling og ikke mindst Trykluftbremsens Anlæg og Betjening fra Lokomotivet.

En kendt Jernbaneingeniør skrev en Dag Ordet: „Det klassiske Damplokomotiv“. I Forbindelse med dette kan man kalde Lokomotivføreren den klassiske Funktionær, idet han er den ældste Repræsentant indenfor Etaten; ganske vist var de første indført fra henholdsvis England og Tyskland sammen med de første Lokomotiver.

Lokomotivfører Saalbach i Roskilde, der er Lokomotivfører i tredje Generation, har fortalt mig, at hans Farfar, der kom fra Tyskland som Lokomotivfører og saaledes var en af de første, har efterladt en Del Papirer fra Tiden omkring 1847. I disse staar der bl. a., at hans Løn var 12 Hundrede Rigsdaler om Aaret foruden Kørepenge. — En mægtig Løn dengang. Og saa vidt jeg erindrer, har jeg hørt, at den første Lokomotivfører stod øverst paa Lønninglisten med den Begrundelse, set fra Jernbanselskabets Bestyrelse, at en Lokomotivfører havde større Ansvar end Direktøren. Derfor havde han ogsaa den største Løn.

Lokomotivførernes Tjeneste nu har den særlige Karakter, at han staar øverst paa Listen med Bøder og Paataler som Følge af de ham betroede Værdier indenfor D. S. B. — Men den Dag, der udbetales Lønning, da staar han langt nede. — Man har glemmt og glemmer stadig den højt betroede Funktionær og hans farefulde Gerning.

N. Hammer.

Selv om vi ikke er i Stand til at dokumentere Lønningerne for 1847, skal det temmelig sikkert nok være en mild Overdrivelse at mene, at Lokomotivførerne havde mere i Løn end selve Banernes Direktør. Af noget foreliggende Materiale fremgaar, at i 1864 havde Trafikassistenter Kr. 900 (450 Daler) i Løn pr. Aar, Lokomotivførere Kr. 1400 (700 Daler) pr. Aar. Det er jo et Stykke fra de i Artiklen omtalte 2400 Kr. (1200 Daler) i 1847.

Red.

Rotter og andre Skadedyr.

Der kan nævnes adskillige Racer inden for Rotte-slægten, men de jages alle og overalt inden for ordnede Samfundsforhold. Jeg ønsker her at henlede Omærksomheden paa den tobenede Rotte, der i sin Frækhed langt overgaar den almindelige Husrotte; den stjæler alt, som repræsenterer Værdi.

En saadan Rotte er begyndt at arbejde paa Gb., og dette uden Hensyn til sine Omgivelser.

Gennem Aarene har Personalet Gang paa Gang krævet Forbedringer paa Opholdsværelserne saavel som Sovestuerne. Hovedbestyrelsen har paatalt adskillige Forhold, og Administrationen har i mange Tilfælde vist Imødekommenhed. Inventaret m. v. paa Opholdsstuer og Soveværelser repræsenterer store Værdier, og Forholdet er nu dette, at der fra Værelserne forsvinder Tæpper, Hovedpuder, Klædesbørster samt andre Genstande.

En hvilken som helst Jernbanemand er bekendt med, at de omtalte Værdier ikke kan fremskaffes eller paa anden Maade erstattes, og Følgen er, at Lokomotivpersonalet kan blive stillet over for ubehagelige Forhold, eftersom Rotterne Tid efter anden fjerner Brugsgenstandene fra Værelserne.

Det er paa Tide, at der rettes en kraftig Appel til alle. De omtalte beklagelige Forhold ændres ikke alene ved Politivagt. Spørgsmaalet er, om hele Lokomotivpersonalet vil være med til at værne om de nævnte Værdier. Dette skulde vel ikke forvolde særlige Anstrengelser ved at indkredse de omtalte Rotter. Det maa herved erindres, at under de foreliggende Forhold kan en hvilken som helst sagesløs Person paaføres en uforskyldt Mistanke. Lad os alt-saa alle værne om vore Ejendele.

Den 11. Juni 1944.

Med Tak for Optagelsen
H. Leth-Nissen.

Statsbanepersonalets Sygekasse.

Bortrejste Jernbanelæger.

Jernbanelæge H. P. T. Ørum, Sortedamsdosseringen 23, København, er bortrejst fra den 28. Juni—9. August d. A. (incl.).

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Th. Tingman, Refsnæsgade 46, St., Tlf. Nora 7545.

Konsultationstid: Kl. 12—13 samt Fredag Kl. 18—19.

Jernbanelæge Biering-Petersen, 2. D. Læge-Distrikt, er bortrejst fra den 23. Juni til 23. Juli d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Henry Olsen, der afholder Konsultation i Jernbanelægens Konsultationslokale til sædvanlig Tid.

Jernbanelæge G. Thamsen, Vesterbrogade 68, København, er bortrejst fra den 3. Juli d. A. til medio August Maaned d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge C. C. Jacobsen, Frederiksberg Allé 42 B, Telf. V. 9728.

Konsultationstid: Kl. 12—14, Lørdag dog Kl. 9—10.

JUBILÆER

Den 13. Juli kan Lokomotivfører *K. T. M. Albeck*, Ringstedgade 31, Roskilde, fejre 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmand. Albeck begyndte som Aspirant i Korsør 13. Juli 1919, blev forfremmet til Lokomotivfyrbøder 1. November 1920 samme Sted og forflyttet til Roskilde 1. Maj 1930. Udnævnt til Lokomotivfører den 1. November 1938 i Tønder og forflyttet til Roskilde 1. Oktober 1941.

Albeck har ved sin stille og joviale Optræden vundet alles Sympati. En god Kammerat, som vi siger Tak for godt Samarbejde i den svundne Tid.

Afdelingerne ønsker dig hjertelig til Lykke med Dagen og i Fremtiden.

L. O.

N. O. Frederiksen.

V. Hechmann.

Den 13. Juli henholdsvis den 20. Juli 1944 kan Lokomotivførerne *V. S. J. Hechmann* og *N. O. Frederiksen*, Korsør fejre deres 25 Aars Jubilæum ved D. S. B. Hechmann har været Lokofyrbøder i Slagelse, hvis Afdeling han var Formand for i 7 Aar, indtil han i 1938 blev forfremmet til Motorfører og senere til Lokomotivfører i Tønder, hvor han ogsaa har været Tillidsmand. Hechmann, der kom til Korsør 1942, er en ivrig Organisationsmand, som aldrig mangler ved et Møde; rolig og bramfri færdes han mellem os og har kun Venner.

N. O. Frederiksen har fraregnet en kort Tid som Lokomotivfører i Herning altid virket i Korsør, hvor han er meget afholdt. Hvis man har været sammen med Ove lidt, opdager man et sprudlende Humør, hvilket navnlig

kommer frem, naar han som Festkomitemedlem skal faa os andre til at glemme Dagens Besværligheder.

Korsør Afdeling ønsker begge Jubilarer hjertelig til Lykke; vi takker for godt Samarbejde og haaber, at vi endnu i mange Aar maa se jer virke imellem os.

Søren.

Den 20. Juli kan Lokomotivfører P. H. Würtz, Stendyssevej 12, Hellerup, fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Afd. 1 bringer herved vor Jubilar en hjertelig Lykønskning for Dagen, ligesom den giver Udtryk for Haabet om, at du endnu en Aarrække ved godt Helbred maa være at finde i vore Rækker.

H.

Opmærksomhed frabedes.

Al Opmærksomhed ved mit Jubilæum den 20. Juli frabedes venligst.

Lokofører E. A. Jensen,
Gb.

Al Opmærksomhed ved mit Jubilæum den 20. Juli frabedes venligst.

C. F. Olsen (Skern),
Lokomotivfører, Gb.

Det sjælland-falsterske Statsbanepersonales Bibliotek.

Biblioteket vil fra 1. Juli til 30. September være aabent for Udlaan hver Lørdag fra Kl. 13 til Kl. 14,15.

Skinncykletyve anholdt.

3 unge Mennesker, som var paa „Valsen“ i Jylland, blev i Nærheden af Løgstrup Station saa trætte, at de ikke mere mente at kunne fortsætte til Fods. Da der paa Stationen stod en Skinncykle, tilegnede de sig den og kørte ud ad Banelinien mod Viborg. Tyveriet blev dog hurtigt opdaget og Ledbevogtningspersonalet paa Strækningen samt Politiet i Viborg alarmeret. De 3 Mand blev derfor stoppet af en Ledvogter og tilbageholdt her, til Politiet kom til Stede og sørgede for den videre Transport.

Paakørt af Toget.

Mellem Hobro og Aalestrup blev en ung Mand for kort Tid siden paa en ubevogtet Overkørsel, som han vilde passere, paakørt af Toget. Han blev blodig og forslaaet slynget ned ad Baneskraaningen. Togets Personale sørgede for Ambulancehjælp fra Hobro.

En lille Dreng, der løb og legede i sine Forældres Have op til Banelinien ved Frederiksværk, bemærkede fornylig et Tog komme, han tog en Sten i Haanden, løb ud paa selve Banen og vilde formentlig i sin Leg kaste Stenen mod Toget. I sin Iver maa han imidlertid være kommet for nær til dette, han blev ramt af et af Trinbrætterne og kvæstet saa haardt, at han døde snart efter.

Den 10. Juni kørte et Hestekøretøj ind paa en ubevogtet Overkørsel i Nærheden af Holstebro netop som et Tog skulde passere Stedet. Hesten naaede over Skinnerne, men selve Vognen blev ramt med stor Kraft. Kusken, en 22-aarig Landbrugsmedhjælper, blev dræbt paa Stedet.

Ikke beskeden.

Et Firma i Nykøbing F. sendte i Marts d. A. 3 Tønder Kødestrakt til København. Undervejs blev Tønderne imidlertid læk, og en Del af Indholdet gik tabt. Firmaet hævder, at Statsbanerne burde have truffet Foranstaltninger, saa der ikke var forsvundet saa meget af den kostbare Vædske, som Følge deraf er der overfor Statsbanerne fremsat Erstatningskrav paa ca. 7000 Kr., hvad man dog fra Banernes Side har afvist. Sagen behandles i Østre Landsret.

Baneforlægning ved Langaa.

Mellem Langaa og Laurbjerg forbereder man for Tiden en omfattende Baneforlægning. Det er Meningen at flytte Dobbeltsporet 100 m mod Vest over en Strækning af 2,5 km. Der skal i den Anledning lægges en ny Dæmning over Engene. Lilleaaen skal ledes tilside, saa man undgaar en Bro der, men over Gudenaen skal der bygges en ny stor Bro, der skal erstatte de to nuværende Jernbroer.

„Plankeværksbilletten“ kostede 10 Kr.

En Arbejder, som paa Vandel Station var gaaet ind i Toget uden Billet, blev af Togføreren vist ud af Toget; han krøb imidlertid op paa Taget af en af Vognene og kørte paa denne Maade med til Vejle. Denne ikke ufarlige Transport blev dog opdaget, og vedkommende Arbejder er ved Vejle Kriminalret idømt en Bøde paa 10 Kr.

Farveblindhed foraarsager Sammenstød.

Da Tog 480 en Dag i Juni Maaned nærmede sig Ribe, bemærkede Lokomotivføreren et Arbejds køretøj, som var ved at køre ud paa Banen tæt foran Toget; han gav Advarselssignal, og Kusken paa det paagældende Køretøj søgte at faa Vogn og Heste tilbage paa Landevejen, hvor de kom fra. Dette lykkedes imidlertid ikke, og ved Sammenstødet blev den ene Hest dræbt og Vognen molesteret, men Kusken kom heldigvis ikke noget til.

Efter hvad der meddeles i Dagspressen, maa Aarsagen til Uheldet søges i Farveblindhed hos vedkom-

mende Kusk, idet han ikke var i Stand til at kunne se, at Advarselssignalet ved Overkørslen viste rødt Lys, hvorfor han i god Tro kørte frem paa Overkørslen.

Flyverangreb paa Persontog.

Persontog Nr. 339 blev Fredag den 16. Juni beskudt af Flyvere mellem Hanbjerg og Struer. Toget fremførtes af Lokomotivfører R. A. Sprogøe med Ekstrahaandværker B. B. Andersen som Lokomotivfyrbøder. Da de omtrent var naaet hjem, idet de kun var ca. 5 km fra Struer, dykkede en Flyver ned og beskød Toget. Lokomotivfører Sprogøe standsede øjeblikkelig, hvorefter han og Lokomotivfyrbøderen søgte Dækning.

En halv Snes Projektiler beskadigede Maskinen, Tenderen og Pakvognen paa forskellig Maade, bl. a. blev en af Kvadranterne ødelagt, saa Styringen ikke kunde bevæges. Et af Projektilerne gik tværs igennem Førerhuset, saa det var et Held, Personalet var kommet i Dækning; Togets Passagerer kom heller ikke til Skade ved Angrebet. Der maatte rekvireres Hjælpemaskine til Videreførelse af Toget.

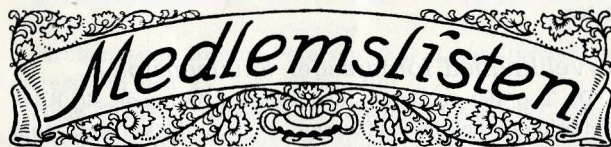
Aisked:

Lokomotivførerne:

- H. R. Hansen, Esbjerg, efter Ans. p. Gr. af Svagelighed med Pension fra 31.—7.—44.
- S. Rasmussen, Aarhus, efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 31.—8.—44.
- A. F. E. Scherling, Københavns Godsbgd., efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 31.—8.—44.
- J. P. Toft, Aarhus, efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 30.—9.—44.
- N. A. B. Løgstrup, Viborg, efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 30.—9.—44.

Paaskønnelse.

Generaldirektoratet har udtalt sin bedste Tak og Paaskønnelse over for Lokomotivfører J. A. Kjeldsen, Aarhus, for udvist god Omtanke og Snarraadighed under en Faresituation for Tog 971 den 19.—2.—44 paa Strækningen Hasselager—Aarhus, hvorhos der er udbetalt ham en Dusør.

Optaget som ekstraordinære Medlemmer:

pr. 1.—5.—44:

pens. Lokomotivførere:

- L. P. H. Conrad, Kronprinsensgade 34, Odense.
- T. J. Ohms, Kaserneboulevard 7, 2., Aarhus.
- S. B. A. Blak, Viborgvej 38, Randers.
- M. Christensen, St. Blichersgade 14, Aalborg.
- K. M. Kristiansen, Solbjergvej 1, 2., Kbhvn. F.

**STATSBANEPERSONALETS
BIBLIOTEKER**

Nye Bøger.

Jyl. Fyn	Sj -Falster	
19851	19600	Norak, Bernhard: I Fjeldets Havn.
19852ab	18598c	Jensen, Thit: Drotten. Historisk Roman.
19853	19596	Madelung, Aage: Forførelse. Noveller.
19854	19593	Lanham, Edwin: Torden i Jorden.
19855	19607	Severinsen, Hans: Begær.
19856	19608	Sparre, Birgit: Ramsjøgaarden.
19857	19562	Cozzens, James Gould: Retfærdigheden.
19858	19581	Bertelsen, Erik: Den unge Slægt.
19859	19616	Hollander, Walther van: Mellemakt.
19860	19612	Cronin, A. J.: Den stærkeste.
19861	19614	Eriksholm, Anders J.: Saras Ægteskab.
19862	19603	Ferber, Edna: Mens Musikken spiller.
19863	19583	Ditlevsen, Tove: Barndommens Gade.
19864	19599	Montherlant, Henry de: De unge Piger.
19865	19622	Murger, Henry: Bohemeliv.
19866	19624	Povlsen, Hans: Ro, ro til Fiskerskær.
19867	19619	Lilja, Gertrud: Høg og Due.
19868	19625	Sollerman, Pelle: Jacob Dubbe.
19869	19664	Woel, Caj M.: Ildtræet.
19870	19732	Moberg, Vilhelm: A. P. Rosell. Bankdirektør.
19871	19610	Baadsgaard, Anna: Mens vi venter.
19872	19617	Schiøler, Anna Koch: Land forude.
19873	19648	Hellstrøm, Greta: Vilde Druer bar min Vingaard.
18974	19645	Feuk, Tora: Boel Gudmundsdatter.
19875	10644	Cloete, Stuart: En Boers Kærlighed.
19876	19668	Hansen, Aase: De røde Baand.
19877	19672	Nilsson, Nils: Dagen og Vejen.
19878	19647	Haxel, Aage: Et Menneske blandt Mennesker.
19879	19653	Korch, Johanne: Livets Kilde.
19880	19038b	Henningens, Agnes: Letsindighedens Gave, Erindringer.
19881	19553	Andreasen, Andrea: Bobler fra Dybet.
19882		Bojer, Johan: Læredreng, Erindringer.
19883		Borge, Bernhard: De dødes Sø.
19884		Friis, Niels: Det kongelige Teater.
19885	19646	Elkjær, Sigurd: Min Ungdoms Labyrinth.
19886	19563	Gullvåg, Olav: Det begyndte en sankt Hansnat.
19887		Jensen-Sønderup, J.: Hørt og oplevet gennem 24 Aars Virksomhed paa Rigsdagen.
19888	19597	Markusson, Andreas: Havet drager.
19889		Maurois, Andre: Marskal Lyautey, Marokkos Skaber.
19890	19463	Megre, Christian: En fransk Soldats Skæbne. Roman.
19891	19509	Mengdens, Zinaide, Grevinde: Erindringer fra den russiske Kejsertids sidste Dage.
19892	19572	Munthe, Gustaf: Den mørke Leijonfeldt.
19893		Busk, Jens: Et Levnedsløb. Ved Garnæs Petersen.